

Zelenický spravodajca

ČASOPIS EVANJELICKÉHO A. V. CIRKEVNÉHO
ZBORU V HORNÝCH ZELENICIACH

ROČNÍK XVIII

ČÍSLO 1

MAREC 2015

Svedectvo

Chcem Vám dnes porozprávať o jednej osobe, ktorej môžem vďačiť za to, že som dnes práve tu, medzi Vami, tu v chráme. Nikto z Vás ju nepozná, ani ju nikdy nevidel, pretože tu nikdy nežila ani nebola. Bohužiaľ už nie je medzi nami, z tohto sveta odišla na večnosť pred piatimi rokmi. Bola to moja babka. Bola to jednoduchá žena, ktorá väčšinu života pracovala ako kuchárka v školskej jedálni a ešte ako dôchodkyňa si privyrábala na družstve tým, že sa starala o teliatka.

V cirkevnom zbore u nás na východe nikdy nepôsobila, nebola člen spevokolu, presbyterkou ani kostolníčkou. Bola ale silne veriacou osobou, ktorá vyhľadávala stretnutia s Bohom. Už o piatej hodine ráno v nedeľu vstávala, aby pri odchode na Služby Božie, ktoré u nás začínali o ôsmej hodine ráno, už mala nachystaný obed. Medzi prípravou obeda ma vždy prišla zobudiť, aby som s ňou do kostola ráno išla. Samozrejme mi pripravila aj raňajky, aby som nešla hladná. Nie vždy sa mi chcelo ráno vstávať, ale ako dieťa som sa nechala zlákať cukríkom alebo kúskom čokolády, ktorú mala pre mňa babka vždy pripravenú v kabelke vedľa spevníka. Keď jej to už staroba nedovoľovala, vždy v nedeľu si pustila Služby Božie z rádia.

Svojim príkladom a tiež tou drobnou sladkosťou ma pravidelne privádzala k Pánu Bohu a som jej za to nesmierne vďačná, že mi umožnila spoznať cestu do nebeského kráľovstva.

Pred Vianocami nám chodilo na besiedku niekedy aj 15 detí a mohli sme si spolu rozprávať o Bohu, spievať piesne, hrať hry k danej téme alebo si vyfarbovať obrázky. Deti vždy pracovali so záujmom a veľkým zánietením.

Nedávno sme s deťmi na besiedke preberali príbeh o Jonášovi. Deti sa s veľkým oduševnením zapájali do práce a téma ich zaujala. Každé z detí vyfarbilo k príbehu jednu omaľovánku. Nemali sme ich kde pripnúť, pretože sme práve v tú nedeľu nemali k dispozícii nástenku. Tak sme deťom sľúbili, že ich obrázky na nástenku pripneme neskôr, a keď dôjdu na besiedku, každý si svoj obrázok na nástenke nájde. To sme aj urobili, obrázky sme pripevnili, ale deti sa už na ne pozrieť neprišli. Preto som ich dnes vzala sem, aby si mohli deti pozrieť, aký je výsledok ich práce a že každé z nich prispelo k vytvoreniu krásneho kresleného príbehu o Jonášovi.

Aj vy ho veľmi dobre poznáte. Jonáš sa chcel skryť pred Bohom, pretože nechcel ísť tam, kde ho Pán Boh posielal. Nakoniec, ako dobre viete, Jonáš išiel a vykonal to, čo od neho Boh žiadal. Išiel do mesta Ninive a ľudí v tomto meste priviedol na tú správnu cestu do večného kráľovstva.

V dnešnej dobe nikoho veľryba prehŕtať nebude.

Na základe tohto príbehu Vás chcem povzbudiť k tomu, aby sme hľadali spôsob, ako by každé z nás vedel prispieť k hlásaniu evanjelia. Aby sme hľadali spôsob, ako zabezpečiť pre svojich najbližších večný život, ako ich priviesť k Bohu. Chcem Vás povzbudiť k tomu, aby ste sa aj vy stali takou babkou, mamou, dedkom, otcom alebo bratom, ktorý bude pre svoje dieťa, pre svoje vnúča, svojho blízkeho príkladom na ceste za Pánom Ježišom, alebo bude mať nachystanú drobnú sladkosť, ako povzbudenie vo chvíľach, keď sa dieťa snaží uprednostniť lákadlá tohto sveta.

V tom nám Pán Boh pomáha.

Autor: Božie dieťa

Dedičstvo – zamyslenie

Vo svete plnom zhonu a stresu si málokedy uvedomujeme akým vzácnym darom od Pána Boha sú pre nás naše rodiny manželskí partneri, deti, rodičia. Ženieme sa za hmotným bohatstvom, zábavou, aby sme si sebecky utrhlí z koláča šťastia a pritom nehľadíme na následky svojho konania. Čo je však najhoršie, že si neuvedomujeme, že dávame zlý príklad nášmu potomstvu. Deti sa učia podľa toho, čo vidia vo svojich rodinách na otcovi, mame, babke, dedkovi. Naše priority rozhodujú nielen o nás samých. Zasahujú rovnako do životov našich potomkov. O tom ako sa bude, či nebude dariť našim deťom do veľkej miery nesieme zodpovednosť my sami. Jedného dňa však zostaneme nemilo prekvapení, keď naši potomkovia nám nebudú mať z čoho dať. Pretože sami nedostali to najpodstatnejšie – vieru v živého Boha, lásku, pokoj, sebaovládanie.

Málokto však spoznáva, že žne, čo sial. Zostanú len oči na plač, ústa na sťažnosť a srdce na reptanie, pretože toho, čo skutočne za niečo stálo, dostali tak žalostne málo. Prečo? Nebol čas? Nezostalo sily?

Výhovorka „nemal som čas“ neobstojí.

To, čo má skutočnú hodnotu nenájde na ceste, ani vo svete. Hodnoty sú vzácnym dedičstvom, ktoré si treba strážiť a odovzdávať z pokolenia na pokolenie.

Peniaze a majetok sú relatívne hodnoty, veľmi prchavé, nestabilné. Deti potrebujú dostať viac. Potrebujú prijímať každodennú dávku lásky, úcty a trpezlivosti. Potrebujú dostávať múdrosť a poznanie. A tie sa nepredávajú v obchode, sú darom od Boha.

Od malička k zdravému rastu potrebujú každodennú dávku výživy skrze slovo Božie, spoločné stretanie sa, modlitby, žehnanie, aby dokázali žiť život viery, lásky a nádeje.

Čo budú dediť naše deti okrem majetku? Bude to niečo z čoho budú mať úžitok, alebo to bude pre nich nezvládnuteľné bremeno, s ktorým sa budú musieť vyrovnávať celý život?

Mnohí z nás dostali dar od Boha – rodinu. Aby bola pre nás rodina darom, z ktorej máme radosť po celý svoj život, musíme začať tak, ako nás to učí slovo Božie: **Vychovávaj chlapca na počiatku jeho cesty, tak sa ani v starobe neodchýli z nej. Pr 22,6** Znamená to vzdať sa márnenia času pri televíznej obrazovke, pri nakupovaní, či pochabom trávení s pohárikom v ruke.

Znamená to naučiť sa vážiť si svoj čas a čas svojich blízkych, pretože je to čas milosti, ktorý môžeme byť spolu v najkrajšom spoločenstve lásky, pod Božím vedením a požehnaním.

Drahí priatelia! Bohatému človeku prinieslo pole hojnú úrodu. Premýšľal teda a povedal si: Čo urobím? Lebo nemám si kde zhromaždiť úrodu. A povedal: Toto urobím: zborím si stodoly, postavím väčšie a tam si zhromaždím všetko obilie a všetko, čo mám. Potom si poviem duši: Duša, máš dosť všetkého na mnoho rokov; odpočívaj, jedz, pi, vesel sa!

Ale Boh mu riekol: Blázon, tejto noci požiadajú tvoj život od teba; a čo si pripravil, komu to zostane? Tak bude s tým, kto si zhromažďuje poklady a nie je bohatý v Bohu.

Čo myslíte, koľko dní, mesiacov a rokov budete môcť žiť v tejto časnosti? Pre koho žijete na tejto zemi? Máte odvahu premýšľať nad tým, čo bude po tom, keď sa vaše telo pomíne, ale váš duch zostane žiť?

Čo robíte, aby ste zabezpečili šťastnú budúcnosť sebe a svojim deťom? Čo robíte pre to, aby ste všetci boli dedičmi večného života? Pamätajme, že **naše terajšie rozhodnutia týkajúce sa postoja k Ježišovi Kristovi rozhodujú o našej budúcnosti, o živote či smrti.**

STAROBA

(Pokračovanie)

V starobe nastávajú aj nepríjemné duševné (psychické) zmeny

Okrem telesného zoslabnutia a chradnutia v starobe nastáva aj ďalší bolestivý jav: *nepríjemné duševné zmeny*. V starobe sa obyčajne naruší nielen stabilita tela, ale aj rovnováha psychiky. Jedno závisí od druhého, ale najviac od toho, že je to proces, ktorý tkvie v Božej vôli. Boh dáva človeku z milosti uznanie a úctu aj v starobe, ale ľudský život sa dostáva aj do stavu, keď sa pomaly spretrhávajú väzby na okolie, na postavenie, na uvedomelosť, kde prichádzajú časy odklonu od života a sveta.

Stáva sa, že človek stráca psychickú súdnosť (Jób 12, 20), bystrosť, obozretnosť, a tým stráca aj autoritu pred svojím okolím: čoraz viac ho majú za nevplyvného, ba aj za takého, ktorého tu treba ešte strpieť, no na jeho rady už nedajú, aj keď by boli dobré.

Tak to vidíme aj v **prípade veľmi starého kňaza Eliho**, ktorý už nedokázal spravovať nielen stánok Boží, ale ani svoju rodinu (1S 2, 22 - 25), takže jeho synovia sa dopúšťali veľkých nehanebností.

Ani Samuel, keď zostarel, nedokázal reálne posúdiť svojich synov a nevidel ich skorumpovanosť. Nedokázal už ani seba kontrolovať, keď v rodinkárskej zaujatosti - predtým ako vplyvný otec a tvrdý odporca Saulov - ustanovil svojich synov namiesto seba za sudcov nad Izraelom. „*Synovia však nenasledovali jeho príklad, boli chamtiví, brali úplatky a prekrúcali právo*“ (1S 8, 3).

Podobne aj kráľ Šalamún v starobe (IKr 11,3-5) stratil všetky náboženské a mravné zásady, ľahko sa nechal omámiť mladými ženami, ktoré ho ťahali za svojimi pohanskými božstvami. Nebolo ťažké ho na to naviesť, lebo jeho vycibrené srdce starobou už ochablo a od Hospodina odpadlo, no o to viac ho ťahalo k ženám, z ktorých si vybral do svojho háremu 700 urodzených a 300 vedľajších. Jeho zmysly už nefungovali normálne. Stratil kontrolu nad svojím počínaním. Nevedel už posúdiť, čo je správne a čo choré. Muž, ktorý podľa tradície vytvoril toľko múdroslovných výrokov pre správny život, bol teraz v starobe chytrými ženami tak ľahko ovplyvniteľný,

podvádzaný a zvädzaný, čo trpkó doľahlo aj na jeho vieru, ba aj na celú ním spravovanú krajinu. Aj toto je jedna z pochmúrnych stránok staroby, ktorú Písmo nezamlčuje, ale reálne odhaľuje, aj keď by išlo o Božieho muža.

V starobe môže prísť aj rodinné a spoločenské opovrhnutie

Jednou z bolestí, ktoré musí starý človek znášať, je aj časté opovrhnutie, a to nielen cudzími ľuďmi, ale aj vlastnými.

Prorok Izaiáš uvádza, že je veľmi zlé, ak chlapec je bezočivý k starcovi (Iz 3, 5): neváži si jeho šediny, ale je k nemu nemilosrdný.

Uvádza to aj **skvost židovskej literatúry, Sirach**, ktorý napomína mladých: *Neznevažuj človeka zato, že je starý, veď aj niektorí z nás zostarnú. Neteš sa, keď niekto zomrie, pamätaj, že zomrieme všetci.*“ (Sir 8, 6 – 7) A zase: *„Dieťa moje, ujmi sa svojho otca v starobe a nezarmucuj ho počas jeho života. Ak by strácal súdnosť, nezneváž ho, keď ty si v plnej sile.“* (Sir 3, 12 – 13)

Podobne **knihá Prísloví** hovorí aj o vážnosti k matke: *„Poslúchaj svojho otca, on ťa splodil, a nepohrdaj svojou matkou, keď zostarla.“* (Pr 23, 22) Je to nabádanie k tomu, aby starí ľudia, ktorí sa stávajú zraniteľnými a odkázanými na iných, neboli ohrozovaní ešte aj svojimi najbližšími, ktorí by boli k nim netolerantní, alebo priamo až drzí. Sám Boh berie do ochrany starých a bezmocných ľudí: *„Pred šedinami povstaň, starca si ucti a svojho Boha sa boj. Ja som Hospodin“* (3M 19, 32).

Toto prikazuje Hospodin už v tvz. Desatore, kde je výzva k cti otca a matky, aby ich potomok sám mohol dlho žiť v Bohom danej zemi (2M 20, 12; 5M 5, 16). Boh totiž obráti neúctu a zlobu mladých voči starým proti nim samým: ako narábajú teraz so starými, tak sa im bude vodiť v ich starobe.

Samozrejme, nejde tu o absolútnu ochranu. Boh je spravodlivý a preto hriešnik neujde jeho trestu. A ani staroba nie je automaticky ochranou či útočiskom (akýmsi vekovým azylom) pred Božou spravodlivosťou. Ak niekto zostarne, nemôže si

myslieť, že starobou sa jeho niekdajšie hriechy premlčia. Veru nie. Bude za ne pykať.

Niektorí pisatelia starozákonných kníh iste poznali vo svojom okolí aj prípady, keď starý človek napriek svojim šedinám a dlhému veku nezmúdrel, ale naopak: čím ďalej žil, o to viac nerozumnosti alebo aj hanebnosti napáchal.

Už Jób hovorí vo svojej štvrtej reči proti Cófárovi, že sú aj prípady, keď starci stratia rozum; keď sú všeteční. Boh im ho odoberie a zbaví ich tak súdnosti (Jób 12, 20), takže sa budú dopúšťať nerozvážností a v očiach ľudu sa im dostane pohrdania. Ako hovorí Jób: „*Dlhovekí nie sú vždy múdri a starší nie vždy rozumejú tomu, čo je správne*“ (Jób 32, 9).

Aj Kazateľ o tom vedel, keď konštatoval, že „*lepší je chudobný, ale múdry mladík, ako starý, ale hlúpy kráľ, ktorý sa už nevie dať varovať*“ (Kaz 4, 13). Ide tu asi o odkaz na stareckú tvrdohlavosť, že keď si starý človek niečo zmyslí, nie je možné mu poradiť, alebo mu pomôcť z jeho mylných názorov. Svojho presvedčenia sa zanovito drží, a keď je k tomu aj bohatý a má možnosť svoje zvrhlé názory pred väčšou verejnosťou aj prezentovať, je to o to horšie a poľutovaniahodné.

Kniha Sirachova uvádza mienku o odpore voči starcom, keď potratia rozum a dopúšťajú sa smilstva. Hovorí: „*Tri druhy ľudí z duše nenávidím, ich spôsob života mi je odporný: bedár chvastúň, boháč podvodník a starec cudzoložník, ktorý stratil rozum*“ (Sir 25, 2). Sirach preto nabáda k tomu, aby nemravní starci boli napomenutí a nútení usporiadať si svoj život. Ich hriech je o to horší a odsúdeniahodný, že

jednak dávajú zlý príklad mladým a tiež, že zneužívajú mladé neskúsené dievčatá a tým ich kazia: „*Nehanbi sa pokarhať nerozumného a hlupáka, ba ani starca, ktorý je obvinený z nemravnosti voči mládeži*“ (Sir 42, 8). Možno, že tu sa už odzrkadľuje reflexia na taktiež mimo biblický príbeh mladej *Zuzany a dvoch starcov*, ktorí na ňu striehli a bažili po jej tele. A keď ju nemohli dostať pre svoje chůtky, tak ju krivo obžalovali zo smilstva - takisto zvrátene, ako po nej túžili sami. Ako vieme, nakoniec dopadli veľmi tragicky: ich lož vyšla najavo a uvrhli ich do hlbokej priepasti.

Boh si stráži svoj ľud a dozerá na čistých, nevinných. Preto v novom mesiášskom veku jeho súd zasiahne bezbožníkov, ktorí zvädzali a svoj dlhý vek nevyužili na oslavu jeho mena, ale na páchanie hriechu, v čom aj zostarli, hoci sa dožili vysokého veku, Boh ich neušetrí. Prorok Izaiáš hovorí: „*Storočný hriešnik bude prekliaty*“ (Iz 65, 20). Je to charakteristika, ktorá je bolestivá preto, lebo staroba by mala znamenať múdrosť, rozvážnosť a všeobecnú úctu. Tej sa však nemôže dostať starcom chlipným po nerestiach a skazenostiach, pri ktorých sa neujala žalmistova prosba: „*Nauč nás počítat naše dni, aby sme múdre srdce získali*“ (Ž 90, 12). Naopak: takíto starci prepadli svojmu skazenému osudu. Podľa starozákonných svedkov totiž staroba nie je sama v sebe zárukou blaženého a požehnaného života ani automatickou nádejou na spásu. To sa naplňa bohabojnosťou a poslušným životom vo viere (Jób 32, 7nn).

(Pokračovanie nabudúce)

Prevzaté z internetu a upravené.

http://www.remidia.sk/uploads/documents/reformovane_kalendare/kalendar2011-rocenka.pdf

Technické okienko dedka Milana

Q-THERM – vnútorná termoizolačná hmota s protipliesňovým účinkom

V súčasnosti väčšina ľudí zatepluje svoje domy zvonku. Energetická úspora sa však dá dosiahnuť zateplením priestorov aj z vnútornej strany. Ide o izolačnú hmotu Q-therm bielej farby, nanosenú na vnútorné steny formou stierky, maľovky či striekania. Požadovaný farebný odtieň možno aplikovať klasicky na steny následne. Nanesená hmota sa ľahko aplikuje a má tú vlastnosť, že dokáže odraziť vyžiarené teplo od steny naspäť do miestnosti, čím sa dosiahnu úspory až 35 %. Tým nedochádza k tomu, že steny absorbujú veľké množstvo tepla, ktoré nakoniec uniká cez steny von. Na dotyk sú steny oveľa teplejšie ako tie, ktoré nie sú natreté touto hmotou. Výhodné je náter použiť napr. na miestach, používaných občas – napríklad na chatách, kde pri zakúrení sa dosiahne rýchlo tepelná pohoda v miestnosti, lebo steny sa nezohrievajú. Navyše táto hmota má protipliesňový účinok a stena si zachováva priedušnosť. Hmota je certifikovaná.

Ja som použil uvedenú hmotu vo všetkých izbách bytu ešte pred vonkajším zateplením a mám dobré skúsenosti s ňou. Hmotou odporúčam natrieť vnútorné strany obvodových múrov stavby s presahom v kúte na vedľajšiu stenu kvôli zabráneniu tvorby tepelných mostov. Spotreba je cca 5 kg pri 3 opakovaných náteroch. Bližšie na www.q-therm.sk.

Milan Repka, Piešťany

Slová, ktoré dokážu zmeniť ľudský život

Zamýšľali ste sa už niekedy nad tým, ktoré slová menia ľudský život? Deti pohotovo odpovedia, že je to slovo Božie, ktoré mení ľudský život. Aj naše slová dokážu meniť zmýšľanie a postoje ľudí. Čo myslíte, ktoré z týchto slov dokáže vykonať zmenu v našom myslení: „Pod!“, alebo Chod!“ ?

Čo vyjadruje slovo „Pod!“ Je to slovo, ktoré nám hovorí. Voláš ma, aby som išiel/išla s tebou. Nemusím ísť sám. Nemusím sa báť, pretože tam budeme spolu. Ty sa chceš podeliť s tým, čo sám pokladáš za dobré pre seba a tak aj pre mňa. Ak si Ty ten, ktorý toto chce, tak určite to chcem aj ja.

Čo vyjadruje slovo „Chod!“ Zas mi rozkazuješ. Prečo tam nejdeš sám? Chceš sa ma zbaviť. Zas mám byť pokusným králikom ja. Ja tam nechcem ísť. Chcem byť s tebou. Ja sa tam bojím ísť. Nenúť ma. Nikam nejdem.

Drahí rodičia, starí rodičia, krstní rodičia, vy ktorí ste zodpovední pred Bohom a pred ľuďmi za kresťanskú

výchovu detí! Ktoré slová ste vy zvykli počúvať od svojich rodičov, starých rodičov a ako ste na ne reagovali? Ste ochotní s rozvahou a múdrosťou používať tieto slová pri výchove svojich detí?

Poznám deti, ktoré nemajú radi cibuľu. Viete prečo? Pretože ich matka nejedáva cibuľu. Ak zistia, že sa jedlo pripravilo na dusenej cibuľke odmietnu ho.

Poznám chlapcov, ktorí chcú jazdiť na nákladnom aute, pretože ich ocino jazdí na nákladnom aute.

Poznám dievčatká, ktoré chcú byť učiteľkami, pretože v ich rodine sú mamička a babička učiteľkami.

Poznám rodiny, kde všetky deti hrajú na hudobný nástroj, pretože otec je profesionálny hudobník.

Poznám deti, ktoré nechcú ísť na besiedku ani do kostola, pretože tam nechodia ich rodičia.

Poznám deti, ktoré sa pravidelne tešia na nedeľu, lebo chcú ísť na besiedku. Pretože ich rodičia chodia pravidelne do kostola.

Rodičia sú pre deti vzorom. Sme pozitívnym vzorom svojim deťom aj po duchovnej stránke? Posväcujeme si svoje deti? Boh nám ich zveril, aby sme sa o nich starali a naučili ich poznať Ho. Využime aj dnešný deň k splneniu svojho sľubu. Amen

Člnkovanie v babkinej záhrade

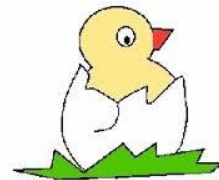
Z cyklu zelenických príbehov dedka Milana

V knihe o histórii Horných Zeleníc **Čerenie času - Horné Zelenice 1244-2014** sú opisované povodne v obci v rokoch 1958, 1960 a 1965. Tie prvé dve boli dramatickejšie, lebo pri nich bola zaplavená časť obce. Na jednu z nich si živo pamätá aj dedko Milan, ktorý bol v tom čase v pubertálnom veku (14 ročný) - dnes sa tomu hovorí teenager (tínejdžer), ktorý ako všetky deti vymýšľal všakovaké nezbedy. Keďže záhrada - teda časť humna jeho babky Páleníkovej bola pod vodou a boli prázdniny, tak si vymyslel člnkovanie v záhrade. Keďže nemal člnok, tak sa rozhodol člnkovať na babkiných „zabíjačkových“ korytách, ktoré mala v lete samozrejme na povale. Keďže na znesenie korýt potreboval pomoc, tak si k tomu prizval brata Stanislava a bratranca Dušana zo Zeleníc a „bratislavských“ - bratranca Vlada a sesternicu Zuzanu, ktorí v tom čase boli v Zeleniciach na prázdninách ešte vo veku asi 8 rokov. Samozrejme, že si vybrali najväčšie korytá - teda tie čo sa požívali pri zakáľáčkach na „šunky“ (šunkové). Dve korytá zniesli dolu k vode a aby boli stabilné pri člnkovaní, tak ich spolu pozbíjali klincami a latkami. Namiesto vesiel si zobrali najväčšie varechy a koly a pustili sa člnkovať. Keďže všetky deti vždy vymýšľajú, tak sa pri člnkovaní stalo, že zbité korytá sa rozpojili, prekotili sa a deti spadli do vody. Samozrejme, najstarší z nich, dedko Milan (vtedy ešte

nebol dedko), si situáciu uvedomil a začal deti „ratovať“. Situácia bola vážna, deti sa držali korýt, nad vodou trčali len vršky kukurice, on ani nedosiahol na dno, lebo tam bola hĺbka vody asi 2 metre a voda bola silne znečistená (možno aj z blízkej „kadibudky“ a hnojiska, ktoré boli čiastočne zatopené vodou). Dedkovi sa podarilo všetkých šťastne zachrániť bez ujmy na zdraví. Horšie bolo potom, čo bolo s ním - všetko si to odniesol sám, lebo mal byť ako najstarší najrozumnejší. Remeň mal „robotu“ na dedkovom zadku (dnes sa už deti nemôžu biť). Určite na to nezabudol, o čom svedčí aj táto spomienka na tú udalosť.

Rozpis služieb Božích počas Veľkonočných sviatkov

		<i>Horné Zelenice</i>	<i>Siladice</i>
02.04. 2015	<i>Zelený štvrtok</i>	17.30 hod	16.00 hod. +VP
03.04. 2015	<i>Veľký piatok</i>	10.30.hod +VP <i>Pašie</i>	9.00hod + VP <i>Pašie</i>
05.04. 2015	<i>1. slávnosť veľkonočná</i>	10.30 hod.	9.00 hod
06.04. 2015	<i>2. slávnosť veľkonočná</i>	10.30 hod +VP	9.00.hod +VP

Oznamy:

- * Srdečne pozývame deti vo veku 3 až 12 rokov na detskú besiedku. Koná sa v zborovej miestnosti pravidelne počas služieb Božích v Horných Zeleniciach so začiatkom o 10.30 hod.
- * 11.4.2015 Seniorálny konvent v Dunajskej Lužnej
- * 25.4.2015 Výstup mládeže na Devín, spomienková slávnosť na Ľ. Štúra
- * 24.4.2015 a 24-26.4.2015 Víkendovka INSIDE v Častej pre mládež. Prihlasovanie nájdete na www.inside.sem.sk
- * Služby Božie pre deti sme presunuli na 2. nedeľu v mesiaci. Služby Božie prispôbené predovšetkým detským poslucháčom pripravujeme 12.4.2015, 10.5.2015 a 14.6.2015
- * 24.5.2015 Stretnutia spevokolov v Dunajskej Lužnej v popoludňajších hodinách.
- * 14.6.2015 Konfirmačná slávnosť
- * Cirkevný zbor dá do prenájmu nájomný byt, bližšie informácie na farskom úrade.

Na zborový časopis prispeli:

z Dolných Zeleníc: Mária Kupcová, Mária Bullová, Mária Ujlacká, Rozália Kolónyová **z Horných Zeleníc:** Vladimír Pavlovič, Miloslav Páleník, Vladimír Dinga, Mária Baranovičová, Vilma Horváthová, Helena Ondrejíčková, Paulína Hrivnáková, **zo Siladic:** Emília Šimonáková, Anna Šimonáková, Etela Rybová, Miroslav Synak, **z Pastuchova:** rod. Pallerová, Dušan Roháček, Stanislav Repka, **z Nitry:** rod. Máhriková, Gizela Rožková, **z Leopoldova:** rod. Osuská, **z Bratislavy:** Fedor Bartko, **zo Zálesia:** Mária Dršková a Dušan Horváth

Zelenického spravodajcu vydáva Evanjelický a.v. farský úrad Horné Zelenice, pre misijné potreby cirkevného zboru Horné Zelenice č.44, 920 52 p. Siladice, mobil zb. farárky 0903/105 775, 0918/828 190
 Webstránka: zelenice.evav.cz, e-mail: zelenice@gmail.com, č.úctu: 0045535500/0900,
 pripravili: Anna Šándorová, Lenka Sedláčková, Zuzana Kučerová